

Lupul și lupușorul

Alecu Donici

Un lup pe puiul său voind să-l ispitească,
De este vrednic el în breasla părintească,

L-au fost trimis odată
La margine să vadă:

Pe unde-s oile? Cum stau păstorii lor?
Și nu cumva ar fi vreun prilej ușor,

Măcar cam cu păcat,
Să capete vânat?

S-au dus și au venit flămândul lupușor,
Zicând: „Eu am aflat pe astăzi bună masă:
Cole sub deal se pasc mulțime de oi grasă;
Putem întru ales vreuna să luăm

Și să mâncăm.”

- Da' bine, de păstor tu nu-mi spui ce-ai aflat?
Bătrânul lup au întrebat.
- Păstorul, precum spun,
E deșteptat și bun,

Iar câinii, i-am zărit, sunt slabi și puțintei,
Nu-i grijă despre ei.
- De este chiar așa, eu tot nu mă unesc
La turmă să pornesc -
Răspunse lupul - căci de nu-i păstorul prost,
Apoi el câini mișei nu ține.
Să mergem noi mai bine

Pe unde eu am fost,
Și știi că sunt câini mulți, dar e păstorul prost.
Iar unde e păstorul de nimică,
Nici câinii nu-s de frică.